

1. – Ίλιάς Α 1-7

Το προοίμιο της Ιλιάδας

Η επική σύμβαση θέλει τα ηρωικά έπη να μην αρχίζουν κατευθείαν με την αφήγηση των γεγονότων, αλλά να προτάσσεται ένα προοίμιο. Ο ποιητής επικαλείται τη μούσα γιατί το έργο του είναι δύσκολο. Παράλληλα η επίκληση γίνεται επειδή το έργο αποκτά κύρος καθώς γίνεται θεόπνευστο δημιούργημα. Ως θέμα του ποιήματος ορίζεται από τον ποιητή όχι ο Τρωικός πόλεμος αλλά μια συναισθηματική αντίδραση, η οργή (μῆνις) του Αχιλλέα, η οποία αποτελεί τον άξονα γύρω από τον οποίο αναπτύσσεται η δράση του έπους. Η διχόνοια εισχωρεί στο στρατόπεδο των Αχαιών.

- [ΟΜΗΡΟΣ: 1. – Ίλιάς Α 1-7](#)

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
ἑὶ σῶνοισί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

- [Ν. Καζαντζάκης - Ι. Θ. Κακριδής](#)

Τη μάνητα, θεά, τραγούδα μας του ξακουστού Αχιλλέα,
ανάθεμά τη, πίκρες που 'δωκε στους Αχαιούς περίσσιες
και πλήθος αντρειωμένες έστειλε ψυχές στον Άδη κάτω
παλικαριών, στους σκύλους ρίχνοντας να φάνε τα κορμιά τους
και στα όρνια ολούθε -έτσι το θέλησε να γίνει τότε ο Δίας
απ' τη στιγμή που πρωτοπιάστηκαν και χώρισαν οι δυο τους,
του Ατρέα ο γιος ο στρατοκράτορας-κι ο μέγας Αχιλλέας.
(μετάφραση Ν. Καζαντζάκης - Ι. Θ. Κακριδής)

Ευγενία Καίσαρη (ΠΕ 02)